

ter at Sagen var bleven tilstrækkelig belyst, hvorhos man kan være overbevist om, at et saadant Forslag meer end Forslag, der fremkomme fra hele Udvalget, vil blive belyst fra de forskjellige Sider. — Da jeg har Ordet, skal jeg tilføie, at jeg hører med til det Mindretal, der har stillet Endringsforslaget under Nr. 86, men min Medforslagsstiller har allerede udtalt de Betragtninger, der have ledet os til at stille det. Det har imidlertid undret mig, at det fra andre Sider er blevet saa stærkt fremhævet, at der herved er grebet ind i Administrationen, thi der er næsten ikke et eneste af de foreliggende Forslag, som ikke paa en Maade er et Indgreb i Administrationen. Da vi efter de indkomne Dplysninger have den Overbeviisning, at Arbejdet kan udføres med færre Kræfter, have vi fundet os forpligtede til at stille Forslaget, som sagt, overladende Thinget at dømme os og de andre af Udvalgets Medlemmer imellem. — Jeg vender tilbage til, hvad jeg før sagde, at jeg maa bede Thinget om ikke at see hen til, om de Mindretalsforslag, der ere fremkomne, kun ere stillede af enkelte Medlemmer af Udvalget, men at stemme, efter at saadanne Forslag ere blevne tilstrækkelig belyste fra de forskjellige Sider.

Berg: Den ærede Ordsfører huffede vist feil, naar han omtalte, at det berode paa en Overenskomst, at det Beløb, der er foreslaaet nedsat med 1,000 Rd., skulde blive staaende i 2 Aar. Jeg har ikke fundet nogensomhelst Anledning af en saadan Overenskomst, hverken i Anmærkningerne til Forslaget for indværende Finantsaar, eller i nogensomhelst Forhandling angaaende denne Sag. Derimod blev der indgaaet en saadan Overenskomst angaaende Opretholdelsen af Generaldecisoratet for Postvæsenets Regnskabsvæsen i to Aar, det erindrer jeg meget vel. Jeg vil forvare mig mod, at jeg skulde have sagt, at kun 57 Regnskaber vare ureviderede den 1ste Juli 1866; jeg indrømmede, at der foruden disse var et ikke ringe Antal, som ikke vare fuldt færdige, idet deres endelige Afgjørelse berode paa Antegnelsernes Besvarelse. Hvis der kun havde været 57 eller, som den ærede Ordsfører feilagtig nævned, 74, vilde jeg have foreslaaet, at hele det extraordinaire Beløb af 3,000 Rd. skulde udgaae, thi

vare fra Aaret 1865 Regnskaberne nedgaaede fra 331 til 57, kunde jeg være ganske overbevist om, at dette extraordinaire Beløb ikke behøvedes. Den ærede Ordsfører har udtalt, at det af Hensyn til Skatteyderne var nødvendigt at fastholde dette Beløb. Jeg kjender intet Tilfælde, hvor en Skatteyder, som har betalt for Meget, har faaet det Allermindste tilbagebetalt i et Par Maaneders Tid eller saa, men derimod kjender jeg mange Tilfælde, hvor der er gaaet Aar og Dag hen, inden de have faaet det tilbagebetalt, og det forkommer mig, at den, der har betalt for Tid, ikke kan have Noget imod, om han har Credit af Statskassen i noget længere Tid eller ikke. Det er overhovedet en stor Feiltagelse, naar man — jeg mener ikke den ærede Ordsfører —, som det synes, opfatte mine Udtalelser saaledes, som om jeg ikke skulde erkjende den fulde Betydning af en hurtig, rigtig og nøiagtig Revision af alt til Statsregnskabet Henhørende. Jeg gjør dette i fuldeste Maade, men jeg sætter naturligvis ikke det, at have Bøgerne i Orden, som det ubetinget Første, thi en Privatmand idetmindste kan Aar for Aar have sine Bøger i den fuldeste Orden og dog gaae ned ad Banke med den ene Underbalance større end den anden og saaledes kan det og gaae Staten; det andet i alt Fald fuldkommen sideordnede Hensyn er det at have en sund og naturlig Balance. Derfor er Besparelsen berettiget, og dette har ganske vist ogsaa været et Motiv for dette Forslag. Det forekommer mig saaledes ikke, at den ærede Ordsfører i dette Tilfælde har haft saadanne Grunde, som han ellers i Reglen har for at forsvare eller advare mod et Forslag. Derimod skal jeg ikke nægte, at de Grunde, som fremkom fra det ærede Medlem for Aarhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther), eller rettere hvortil han støttede navnlig sin sidste Udtalelse, maae have en overordentlig Vægt. Det er jo meget slaaende, at vi absolut maae have disse 1000 Rd. mere end ellers, fordi vi have faaet ombyttet 8 Sogne syd for Kolbing med 8 Sogne syd for Ribe, og vi dernæst have faaet 4 Sogne til for Vrå og altsaa Regnskaberne derfra, forsaavidt de henhøre til Statsregnskabet. Det kan ikke nægtes, at det er et meget stærkt Motiv, og jeg tvivler ikke om, at naar det staaer